

P. DUPONT. † † † † † † † † †
DOOR C. SNABILIE † † † †

Et jamais il ne lui arriva de chercher une expression de vie en dehors des lois primordiales et éternelles de la Beauté! Il sait que tout ce qui s'éloigne de la vie est fallacieux et vain...

OCTAVE MIRBEAU

(Préface aux *Dessins d'Auguste Rodin*).

Heel de lange reeks buitenboulevards, die in een breeden kring de noordelijke binnenstad van Parijs omsloten houdt, van de Place de la Nation tot de Place de l'Etoile, die in het Oosten begint, haar weg nemend door de volkswijken, waar op langdurigen arbeid niet altijd de noodige rust volgt, om in het Westen te eindigen als in een apotheose van rijkdom, met het symbool van wapengeweld tot middenpunt; de buitenboulevards, waar hier de ellende zich uitstalt, daar de misdaad zich verschuilt, elders de kunsten elkaar vroolijk ontmoeten, ginds het nachtleven zijn hoogtepunt bereikt, verder weer de praalzieke ijdelheid zich ten toon spreidt, en eindelijk de meest geraffineerde weelde pronkt; heel die reeks, met haar afwisseling van verval en grootheid, is nu al maanden lang — en zal het nog vele meerdere maanden zijn — met open-lucht-werkplaatsen bezet, binnen wier vierkant gebouwde houten heiningen ruwbrokkelige roodbruine steenen liggen opgestapeld naast hoopen lichtgraauwe aarde, te midden waarvan, in een stelling van korte balken, een dommekracht in altijd durende draaiing is.

Groote ijzeren bakken, gevuld met de roodbruine steenbrokken, dalen en zinken weg in een vierkant gat in den bodem. Diezelfde bakken rijzen later op uit de diepte, opnieuw gevuld, nu met de lichtgraauwe aarde, die zij uitstorten op den hoop.

Hoog, hooger dan de daken der huizen,

tusschen wier beide zijmuren een groote vierkante ruimte gevuld gaat worden met de op elkaar gestapelde zes of zeven verdiepingen, waar menschen-vreugd en menschen-smart naast elkander zullen wonen, zonder van elkander iets te vermoeden; hoog, zoo hoog dat zij schijnt een ladder om den hemel te beklimmen, verheft zich de van lange palen en zware balken opgetrokken stelling,

(NAAR EEN ZWARTKRIJTTTEKENING VAN STEINLEN)

terzijde van de breede vierkante opening in de planken schutting, waarachter de massieve benedenmuren van het toekomstige huis in wording zijn. Tegen de voetpalen der stelling liggen groote vierkante lichtgele steenblokken, rechtzijdig geslepen, op elkander, de bovenste met sterke kettingen omwonden, saamgevat in een loggen ijzeren haak aan het einde van een andere lange ketting, die midden tusschen de hooge palen zich spant,